

ТУРЦИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА НАРОДНИТЕ ИНТЕРЕСИ.

ТУРЦИЯ наплавна сѣла сабота. Годишната цѣна за въ имперіята, по царската поща, е 3 бѣли мецидиета; вънъ отъ имперіята, 4 бѣли мецидиета. Спомоществованіята трѣбува да сѣ годишни и предплатени. Писмата които са относително до редакцията надписуватъ се до Никола Геновичъ. Външните настоятели отговарятъ за вѣстникътъ. Подписката за спомоществованіята става направо у Ц—градъ Галата при Никола Геновичъ, издателя на вѣстникътъ.

РЕДАКТОРЪ И ИЗДАТЕЛЪ НИКОЛА ГЕНОВИЧЪ.

ВАЖНО ИЗВѢСТІЕ.

Понее това лѣто са тъкмихъ да направимъ едно пътуваніе изъ България, и понеже желайки отъ друга страна да кажеме редовно издаваніето на Турция, ний рѣшихъ да прѣвзимъ за въ редакцията на Турция единъ помощникъ който да познава български, турски, французски.

Нъ защото въ Цариградъ нѣма такъви човѣкъ, който да познава тѣ три языка и изравни на народътъ ни, ний молимъ онѣгова отъ нашии съотечественници отъ вънъ който би са пазѣлъ за тая служба, да са отправи писмено до насъ. Заплатата ще бѣди съразмѣрна.

Въ сѣщото врѣме ний можимъ да го увѣримъ отъ днесъ чи ако нѣвъ способенъ и дълбоко разуменъ въ това деликато поприще, ний сѣмъ расположени да го имамъ нѣ само до заврѣщаніето си, нъ още до когато ще имамъ честь да управляваме Турция

Новините които прѣвзимъ отъ България сѣсъ предпослѣдната поща сѣ важни и скръбни. Важни, защото ще зарадуватъ и ще насърчатъ неприятели ни; скръбни, защото ще нажалѣтъ и разкъхѣрѣтъ сѣрцата на сичкити онѣа отъ нашии съотечественници които са трудатъ за общого добро на отечеството ни.

Какви сѣ тѣя новини? Ний са страхувахъ да ги кажимъ до сега. Нъ днесъ ний ще ги убавимъ, нъ защото не можимъ да са стърпимъ повече, нъ понеже като глѣдаме дълбоката хурва къмъ която нашии съотечественници отиватъ, хурва която е станала себешъ за изгубаніето на много народи и на много царства, ний мислимъ чи сѣсъ убавданіето на тѣя новини ще направимъ едно добро на народѣта си и ще можимъ да отблѣснимъ злото което можи да на слѣтъ до нѣкоги.

Тѣя новини сѣ несъгласіята които царуватъ въ сѣрцето на гражданити ни въ рацѣти на които е повѣрено възпитаніето на потомството ни; тѣ сѣ интригите и амбициити сѣсъ които единти са служатъ сѣрѣщу другити за да развалятъ това което можи да спомогни найъ задушевно и най радикално за възражданіето на народѣтъ ни.

Кое е това нѣщо? училищата. На сѣкъдѣ училищата, на мѣсто да възраватъ на прѣшъ, къмъ постепенното си развитіе, ний ги виждаме, напротивъ, да отиватъ къмъ постепенното си пропадаване;

На сѣкъдѣ, на мѣсто да глѣдаме учителити да сѣ задръжаватъ на службѣти си,

ний ги глѣдаме сѣкой день принудени да търсѣтъ мѣсто по други градища, по причина на неспособности кѣвети които нашии граждани фърлатъ сѣрѣщу тѣхъ;

На сѣкъдѣ, най сѣтъ, на мѣсто да са трудатъ да приротатъ страстити си и нѣнатити си, ний виждаме нашии граждани да са разлюжуватъ още повече сѣрѣщу онѣа които разбиратъ по добръ работити, които желаятъ по искренно успѣхътъ и доброто на отечеството.

Едно такъво сѣстояніе на работити не можи веки да са тѣ пи. Защото нѣ само ще направимъ едно голѣмо зло на сѣбѣ си, на отечеството си, на което слѣдствіята ще бѣдѣтъ страшни за потомството, нъ още ще прѣвтримъ и ний много мѣки и много страдани до дѣто додичъ на сѣбѣ си за да уцѣвимъ тѣя мѣки и тѣя страдания и да излѣземъ отъ това мѣлко положение.

Злощастіята трѣбува сѣкоги да са предварюватъ, и най много изравствениити злощастіа. Единъ народъ който незнае да са предварюва отъ изравствениити си злощастіа, той са изнавърѣ и загабя типѣтъ на предшественицити си.

Сѣсъ други думи когато гражданити или по добръ прѣвзвѣнци не са трудатъ за да предварюватъ масагѣ отъ кѣветити и обвиненіята на неприятели, или когато тѣя граждани не сѣ способны да направятъ това което трѣбува да направятъ, тогава тая маса или тоя народъ загабя нѣ само историческото си положение, нъ още поберкува и пѣтятъ на бѣдността си.

Единъ народъ потѣпканъ отъ неприятели си за да са въздигни на височината на другити народи сѣсъ които той живѣй, той трѣбува нѣ само да прави това което нѣговити комшии правятъ, нъ още той трѣбува да са труди сѣсъ най голѣма ревностъ да придобіе просвѣщеніето.

Просвѣщеніето и изкорѣтъ на сичкити добрини. Ерменцити както и Гръцити сѣ съвършенно разушли добринити на тоя изворъ, и за това тѣ нѣ само сѣ са трудили до сега да устѣврѣватъ училищата си, нъ още сѣ глѣдали сѣсъ сѣкакви сѣдства да ги распространяватъ по сичкото си отечество.

Днесъ Ерменцити както и Гръцити сѣ два народа въ отоманската имперія които сѣ успѣли най много както въ образованіето тѣй и въ богатството. А ний които сѣмъ два пѣтя по многочислени, които трѣбуваме да бѣдимъ, ако говоримъ народно, два пѣтя по образовани и слѣдователно два пѣтя по богати, ний сѣмъ останали най дурити.

Отъ дѣ ни то ва? то ни отъ несъгласіето, несъгласіе, което е давало сѣкоимъ случай на неприятели ни да работятъ за общого зло на отечеството ни.

Ний видѣхъ, плакахъ, плачимъ още отъ дълбоката рана която фанриотството ни направи; ний разбрахъмъ още и тенденцити на панславизмѣтъ, за да нѣлѣжимъ веке въ люлката на несъгласіето и на невѣжество.

Ний трѣбува да работимъ за народното си възраждане съобразно сѣсъ желаніята на Н. Ц. В. Султанѣтъ; и за да можимъ свободно да работимъ за това народно възраждане, ний трѣбува да извадимъ отъ сѣрдцата си сѣка вражда, сѣка наприція която можи да поврѣди плодовити на общити наши усилія.

Ний трѣбува да поправимъ училищата си, и сѣсъ поправаніето на тѣя училища да можимъ да отворимъ едно благородно поприще на потомството си. Защото колкото повече единъ народъ прилѣжва да са истѣнчавѣ, толкоже повече тоя народъ можи да придобіва нови симпатии и нови правдини отъ Господарѣтъ си.

Н. Ц. В. Султанѣтъ, на когото Богъ да подари единъ дълъгъ животъ, желай и са труди сѣки день за възражданіето на своити народи. Той иска сичкити да ги направи да участвуватъ въ добринити на просвѣщеніето. Нъ какъ ще са радувани ний отъ тѣя благородни милости когато ний отъ сѣва страна не правимъ нищо което да спомогни на нѣговити усилія?

Прочее за да са съгласимъ сѣсъ тѣя усилія на Абдулъ-Азиса, ний трѣбува главно да туримъ въ добра нардѣба училищата си за да можимъ да приготвимъ младото изрождение достойно на нѣговото високо попечение сѣсъ начинъ щото да можи и нашиятъ народъ да са радува единъ день сѣсъ сѣщити онѣа правдини сѣсъ които са радуватъ днесъ другити народи.

Никой неможи отъ да не приповнай чи прѣобразованіята които сѣ увѣдоха отъ въцаряваніето насамъ на Абдулъ Азиса, въцаряваніе което прави епоха въ исторіята на нашето възраждане, иматъ за цѣлъ да приготвятъ населѣніето за единъ животъ пѣленъ сѣсъ благополучіе.

Помежду тѣя прѣобразованія са счита и дунавскіятъ Вилаетъ. Сѣки знай голѣмата полза на тая мѣрка както за отоманцити тѣй и за Българити. Нъ тѣя послѣднити, които нѣматъ никакво училище като сѣвѣта което да прѣска сѣшити сѣвѣтливни по сичкити класови на населѣніето, какъ ще могаѣтъ са удостоятъ за това важно прѣобразование?

Миналата неделя станало събрание въ метохът на българската черква. Това събрание са съставяло от няколко чорбаджии и от няколко първенци; тѣ имали за цѣлъ да разискуватъ върху имотътъ на Н. П. Авксентія.

Нѣ както сѣкоги, много отъ нашити първенци отсъствували и това отсъствие станало причина да се разиде събранието и да са отложатъ за до неделя.

Нѣй мислели чѣ нашити първенци не трѣбува да държатъ едно подобно поведѣние въ имотътъ на Н. П. Авксентія. Тѣхната висока миссия е да отидатъ да са ъвватъ на събранието и да внамаватъ щото сичко да можатъ да са туратъ на мезатъ безъ да липса единъ косъмъ.

Чорбаджилѣктъ е наученъ да стѣблячи и да усволява и намъ са вижда твърдъ мѣчъно чѣ той не ще направи сѣщото и въ сегашнитѣ случаи, ако нашити първенци откажатъ да отидатъ на събранието.

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА ТУРЦИЯ.

ЕДРЕНЕ, 1 Маи. — Вѣй трѣбува да сте известни за малкитѣ обходъ когото Ариѣ паша, главенъ управителъ, направи въ нѣкон оаржии на еялетѣтъ. Цѣлата на нѣговитѣ обходъ бѣше да уидѣ нѣкакви улжшени въ нѣкон клонови на управленіето.

Мюдринѣтъ отъ Демотика стана азилъ. Тоя азилъ са причини отъ серіозни уплакуваніи които жителити отправиха срѣцу нѣго. Тоя са наѣсти отъ Сюлейманъ ефенди.

Тѣ дни имали добъръ дѣждъ. Нашити земледѣлци са ползуватъ отъ нѣго за да посяятъ лѣтскити си сѣдби. Нѣ тоя дѣждъ разхлади нѣкоко атмосферата и околнитѣ планини сѣ покрити пакъ съ снѣгъ. Трѣбува да са надяваме чѣ тая година не ще имамѣ градъ който ще биди много вѣденъ за дърветата които са цѣлѣнали леки. Врѣмето което владѣе днесъ не е твърдъ благоприятно за бубити, които занискуватъ, както знаятъ, много трудъ и много пазеніе и нѣй много отъ студѣтъ.

Студѣтъ който имамѣ отъ нѣколко дена не остави селанити да острижатъ овцѣти си. Тѣ отложиха. За това не са хортува хичъ и за цѣната на вълната.

Извѣстията които имамѣ отъ Марсалиа не сѣ твърдъ благоприятни. Купувачити много са варадѣти. Тѣ нѣма да купуватъ отъ сега освѣнъ ако го искатъ обстоятелствата.

Нѣ една грѣцка каца отъ тука върши работити си. Тѣ закупи веки една голѣма частъ вълна по 11 гроша оката съсѣ ваде да са врѣчѣ на стопанитѣ щомъ са острижатъ овцѣти.

Тая вълна е отредѣна за суккенската фабрика отъ Измидъ, когото Гюмюш Герданоглу, отъ Пловдивъ, са натовари да снабди съсѣ първо качество. Тоя не прѣстава още да купува отъ сичкити села.

Цѣната на агнешкото мѣсо сѣдѣ на 100 пари оката. Доброто брашно са продава 25-30 пари оката; най хубавото, 33—37 пари.

ВАРНА, 20 Марта. — Въ единъ отъ по-сѣднитѣ бройови на Визанѣ сѣ срѣтнѣхъ една кореспонденция отъ нашѣй градъ, която при другитѣ, укорява прѣрѣшитѣ българѣ, чѣ подбуждали простѣй народъ да са изближава съсѣ Грѣцити, когато голѣмото желаніе на тукашнѣй владика било да сблѣжи Българитѣ съсѣ Грѣцити, за която цѣль отпирѣлъ цѣрковата Св. Георгія, да са служи на българскѣй языкъ, при всѣяко жѣ това Българитѣ отпирѣли особена черква, гдѣто безъ

всяко подчиненіе на свѣщенникѣ са извършували церковното богослуженіе, и нѣкой отъ Българити не стана на грѣцката черква, и всѣяко това стана, казва кореспондентитѣ, по подбужденіето на прѣрѣшитѣ Българѣ, които подъ видъ народолѣбіе, достигатъ своитѣ интереси! нарказанскити защитници или по добъръ чираци, разумѣва са не намиратъ да пинатъ иначе, освѣнъ чѣ въпрѣсѣтъ българскѣи е подбужденіе на нѣколко лица! нѣ да оставимъ това за което е говорено много пѣти.

Кореспонденцията иска да кажи, чѣ подиръ откритіето на Св. Георгія Българити отпирѣха своята черква, когото цѣрковната българска са отпирѣ, прѣди неделѣ отъ дождѣніето на владѣитѣ. Но можѣха ли Българити да сторѣтъ иначе? кой е тоя здравомислѣщ човѣкъ който ще укори Българити, когато узнай какво и колко тукашнитѣ Българѣ сѣ прѣгърпели, отъ фенерскити агенти, и тѣхнитѣ сътрудници Гагаузи? Во врѣмето на покойнѣй Порфиріа, Българити тукашнитѣ събрани отъ всяко сѣсловіе, са прѣдставявали нѣколко пѣти, да искатъ да имъ са даде една отъ затворенитѣ черкви, за да служатъ по языкѣтъ си, нѣ тахното желаніе ето какъвъ отговоръ прѣе: покойнѣй владика имъ каза: „тука нѣма Българѣи и българскѣи не е нужно да са чете,“ а единъ отъ расѣленити Гагаузи, каза: „по добъръ да закопая сичкити си дѣцѣ, нежелѣи да чуѣ да са чите въ Варна българскѣи,“ на конецъ по дерзновеніи и расѣленіи гагаузинѣ имъ каза: „ако ви са е сакалдѣево ла много душата и искате да слушате по българскѣи службата си, то вѣрете сѣки отъ гдѣто е дошолъ и тамъ слушайте българскѣи языкъ.“ Пѣта са сега отъ такива единѣ постѣпки имѣха ли Българити право да са дѣлятъ и да са плачатъ, когато всѣки камѣкъ и дърво на соизданитѣ тука черкви е порѣсенъ съсѣ нѣтъ българскѣй? всѣякъ здравомислѣщ мислѣ ще отдаде право на Българити, право, което за фенерскити чираци, е еретическо!

Когато Българити нареждаха цѣрковната си за да почнатъ служеніето си, прѣрѣшитѣ гагаузи, пращатъ градскѣи майсторѣ да обиди на правителството, чѣ Българити основали темѣлъ за да стрѣнтъ черкви виждѣ догдѣ стига гагауската расѣленостъ, благодареніе обаче на Честното Правителство, което въ мѣдрото си управленіе распѣта работата и узна гдѣ е правото.

ПЛОВДИВЪ, 1 Маи. — Въ разстояніе 7 часа отъ Цариградъ лежи едно малко сѣлце: Бакиѣи шѣ, което е населено отъ прѣселенци Татарѣ, прѣди чѣтири години дошли отъ Кържмѣ. Въ пѣтуването си по частната работа, азъ бѣхъ щастливъ да са запозная съсѣ едного отъ прѣрѣшитѣ на това сѣло: почтеніи Аали ага. Тоя гостолѣбнитѣ старецъ, ко то ми отвори вратата на кацѣтата си, азъ можѣхъ отъ него да запозная нравити и на другити му соселени, както и кацѣтити имъ обичѣи и пр. и пр. Кацѣтити и кацѣтинити имъ не различаватъ въ нищо отъ българскити, както и народнитѣ имъ обичѣи. Тѣя прѣселенци са занимаватъ съсѣ скотоводство и земледѣліе. Освѣнъ мѣстата, които имъ дадо правителството кога дошли, тѣ разработили и много още други. Отъ тука сѣкой ще познае трудолюбіето на тѣя прѣселенци. Слѣдъ като ми приказва за насилѣта на руското правителство върху имъ, гостолѣбнитѣ Аали ага не забрави да благодарѣи и Царското Правителство за страннопѣкѣството, което имъ дадо. Едно нѣщо само ми са видѣ чудно, кое ма направи да попитамъ Аали ага защо си правятъ молитвата въ плевната, а той ми каза тона: „Нѣй додохме тука, токо рѣчи, безъ нищо и

сѣватъ до сега можѣхме да си направимъ само кацѣци за живѣние и да са прѣхранимъ, тѣ за това не можѣхме и на да ли ще можѣмъ скоро да си направимъ дѣкамѣ. Надѣждата ни за това богоугодно замѣдѣние възлагаеме на Султановото Правителство, което, вѣрваме чѣ както за другити ни нужди са погрѣжи, не ще забрави и тая, коя е една отъ най главнитѣ.“

Въ сѣлата Чатадѣжа и Фенеръ имѣа много Българѣи, кои са и забравилѣ яванѣ сѣ. Сѣмо са казватъ чѣ сѣ христѣани. Това видѣ са, е проназдало отъ възпитаніето, което са прѣѣли отъ женити си, кои, безъ искѣненіе, сѣ грѣкѣни. Дѣцата на тѣя заблудени освѣнъ грѣкѣи другѣ языкѣ не познаватъ, ако бащити имъ и да не атъ още рошавити гугли.

Освѣнъ опустошеніята, кои видѣхъ въ Едрене, причинени отъ дотичаніето на рѣкѣти Мариѣи и Тунджа, азъ видѣхъ значѣнитѣ извѣстїи на тамошното правителство къмъ жителити на еялетѣтъ да са печатѣтѣ и на българскѣи. Една каменопѣсницѣа е основана на скоро въ Едрене само да са занимава съсѣ печатѣнето на значѣнитѣ извѣстїи. Подиръ турѣкѣи, българскѣи языкѣ са употрѣбѣва на сѣкаде въ града, а грѣкѣи твърдѣ рѣдно. Така сѣщо и на значѣнитѣ извѣстїи първото мѣсто занѣма турѣкѣи языкѣ, второто българскѣи, а третѣто грѣкѣи и четвѣртѣто еврейскѣи. Освѣнъ турѣкѣи сѣла сичкитѣ други на едренскѣи еялетѣ сѣ българскѣи. Уаѣята поѣтѣи мѣста са распространѣва сѣки дѣнь, ако и главатарити ѣ да посрѣщатъ голѣми спѣжѣи отъ едренѣнскѣи православѣнъ архіепископѣи.

Въ Ямболъ ми разказаха за злоупотребѣніята на хадѣи Василѣи, кой безъ знаніето на сѣгражданити си ямболѣи испратилъ прѣди една година зѣти си въ Едрене да са рѣкоположи за свѣщенникѣи отъ едренскѣи Кирилѣи, тогава като прѣтенѣи не имѣа потребнитѣ качества за подобно знаніе. Но както всѣкога грѣкѣити владици не сѣ постѣпали спорѣдъ правилата на вѣрата. Кирилѣи безъ да губи врѣме и за да угоди на агентѣина си въ Ямболъ, рѣкополага за свѣщенникѣи хадѣи Василѣи на зѣти. Зарадѣванъ отъ това хадѣи Василѣи и за да възблагодари владиката тоѣи пѣсалъ на Кирилѣи да прѣти отъ стѣрната си единъ човѣкъ за да му събере владѣишинѣта. И ето чѣи владиката прѣтилъ прѣди 4 мѣсеца единъ човѣкъ въ Ямболъ за да иска пари, нѣ народѣтъ отказѣлъ това, като са взѣвѣнѣ чѣи за нищо не е дѣлѣженъ на владиката. Прѣтенѣиѣтъ са върналъ посрамѣнъ и хадѣи Василѣи билъ добъръ гѣлѣнѣи отъ гражданити.

Въ Хаскѣи училищата не сѣ за похвала, нѣ пакъ не сѣ дѣпъ и за укорѣ. Единъ простѣкъ калугеръ, кой доволно врѣме обикалѣа цариградскитѣ улици и за нищо не е вредѣнъ поискалъ да стане главенъ учитѣль и да са испѣди сегашнѣи. Тоя калугеръ билъ спомагаѣнъ отъ хаскѣиѣи духовникѣи. Ако и да употрѣбѣха доволно интриги прѣдѣи гражданити двамѣта тѣя калугери, нѣ надѣжда е чѣи нищо не можѣтъ да сторѣтъ, защото хаскѣиѣи не сѣ веке до толкова прѣсти щѣто да не познаѣтъ клеветѣити на двамѣта тѣя калугери чѣи найнѣче като тоя градъ са хвали съсѣ добри и родолѣбни младежи.

Въ пловдивскѣи окрѣгѣи на всѣкаде по сѣлата са изнаправѣха черкви и свѣтѣтата служба са извършѣва на българскѣи языкъ. Въ Пловдивъ на сѣкой българинѣи главѣната му приказка е основаніето на едно главно училище и даже въ неделѣ православѣи на сѣархѣиѣи съборъ са чѣло и едно пѣложение за направѣтата на една гимназиѣи българска въ Пловдивъ. Дѣи Боже!

Въ сѣло Панигюриѣи общѣинскѣи рабо-

ти, споредъ някои сж добри а споредъ други нѣ. Относително до работити на това село и за някои отъ първенците на това село що е писано въ вѣстниците нѣма си мѣстото за върване. Какъ да не продава общината мюлковити на някои, кои иматъ да пѣнтъ а нѣматъ да си заплатятъ вергѣта и пр. и пр.? Преждебиващите селски пекли Стойо и Манчо сж били отъ най опитните, образованити, наито и днешния Иванъ Илевъ. Сичката вина е у селенити съсъ исклучение на по малкото. Напразно е било и безъ никакъвъ интересъ сичко що е писано за панигюрскити първенци. Покойния Стефанъ Щръбановъ върху когото не малко клявати са изляха е достоенъ за похвала а не за укоръ. Азъ чюхъ отъ устата на някои по разумни хора въ Панигюръще услужити, които покойния Щръбановъ направилъ на селото. Отъ неговити синове не малко добри надѣжди учаква общината панигюрска. Училището панигюрско не е въ добро състояние. Причината е че родителити имъ рано още зяматъ чедата си отъ училището. Въ врѣмето когато ученикъ захване да познава добрити плодови на учението, родителити или отъ нужда или отъ друга някоя причина оставатъ дѣцата си отъ училището и ги даватъ на занаятъ. Учителтъ въ това село, Василъ Чолаковъ, е единъ отъ познатити родолюбиви българи. Интригантити и любители на неправдата неоставиха и негова милостъ отъ да не клеветатъ, нѣ врѣмето е свидѣтель на сичко; то ще открие истината. Вржовити на панигюрскити планини сж покрити съсъ снягъ.

ВАРНА, 25 Марта. — Мисла че четателити ви не безъ любопитство ще прочетатъ интригити на фенерскити агенти, по нашити страни, за това са асемъ да ви ги опиша и мола да ги виѣстите въ вашѣ почтеннѣи листъ, тѣ сж слѣдующити:

Тукашнѣи владика отъ какъ е дошелъ всякъ са старъ да са приближи съсъ тукашнити българи, нѣ трудътъ му и милити му подизулки останаха безъ успѣхъ, защото българи на опитъ познаватъ, че Каракананскити чираци сж вѣлци съсъ овча кожа. Като не успѣ да стори нищо тука, той са опита въ по глухити мѣста. Преди петь дена на 22 того, непраца въ Бяличкъ, градъ 14 мили отъ градъ нѣ, своатъ посланикъ архимандрита. . . . съсъ писмо на български и грцки, въ което казува до тамошнити българи, че като са научилъ, сирѣ владиката, че свѣщенникътъ български, когото иматъ българи тамо, билъ челоуѣкъ, пѣница, не достоенъ и не си изпълнява длѣжностити добръ, той имъ праца въмето него, речениаго архимандрита, когото украсява съсъ сичкити качества. Въ стгоноръ на посланикътъ владиковъ, българи казуватъ че сж много благодарни отъ свѣщенникътъ си, и че съсъ владиката не искатъ да иматъ нищо земае данане. Като са указува че съсъ хитростъ не ще можатъ да изключатъ свѣщенникътъ български, изъ цркова, гдѣто името владиково не са споменува, той тогава върва посланикътъ овчята кожа и са показува съсъ вѣлчешката сила. Нему било поръчено ако не съсъ добро то силно да вржи свѣщенникътъ български, да го прата тука, гдѣто онъ знай какво наказание му са прѣдписовали отъ владиката, а той архимандритъ да заимъ мѣстото му. Благодарение обаче на благоразумнити и по мѣтелни граждави бачишки, че дадоха на владиката посланикъ да разумѣи, че подобни скандали, не ще бѣде нищо понече, освѣнъ на празенъ трудъ, и така вчера архимандритъ са врѣца, безъ успѣхъ, за голѣмо наскърбение на владиката, който отъ нестрѣпение въ нашата

тука бѣларска цркова, не зѣе какъ да я гдѣ рече, нѣ я представява или до неканонически, а повечето еретически.

Зачудо, какъ свѣтѣи владика е прѣдприелъ така да дѣйствува, когато, отъ какъто е дошелъ тука съ проповѣдува, че желанието му е да оближи двѣти страни, и ще чака българи самѣ да си упознаватъ заблуденіето и приближатъ къ него! Не знаа ако са нарича заблуденіе, когато българи не познаватъ фенерскѣи владика и му не даватъ пари! нѣ може да е заблуденіе понеже българи съсъ всяко че врѣжатъ въ сѣщия си религіозенъ пѣтъ, неприпознаватъ и не даватъ пари на фенерскити владичи!

РУСЧЮКЪ, 20 Марта. — Спѣшимъ да извѣстимъ на читателити, че, нашъ единъ Българинъ на име Симеонъ, писаръ на Г. Х. Атанаса отъ Русчюкъ са испрати въ градъти ни отъ дѣто са научавали чи са билъ испратъ въ веки на заточение за Сивасъ у малъ Азѣкъ.

За да удовлетвориъ любопитството на читающити и да имъ представимъ и друга отъ обикновенихъ клявети на фенерството същю насъ Българи, нѣ ще са ограничимъ да имъ разкажемъ работата както мислимъ да е:

Тоя нашъ съотечественникъ са обвинява че, ужъ той билъ причината за испѣжданіето на фенеритинъ Синесіа отъ епископѣта. И така споредъ една царска заповѣдъ са опредѣли на заточение. Нѣ прѣди да са испрати за опредѣленното мѣсто задържа са въ столицата за да са разгѣда работата му. Слѣдователно до дѣто са извѣстимъ че послѣдствие на единъ телеграфъ отъ Русчюкъ, му си дозволява да са върне назадъ за няколко дни и до дѣто са надѣхми за освобождение му, внезапно чюхми че са испроважда вече отъ тука за опредѣленното мѣсто.

Нѣ, които имамъ случаи да са разговоримъ въ минутата за трѣганіето на тоя народенъ страдалецъ, научимъ са и отъ него сжщото, нѣ за несполуката си на това, той обвинява невиннието и не дѣятелността на ония отъ нашити съотечественници, отъ които тѣ качества са учакуваха.

Дано прочее поне сега са разгѣдаше по серіозно тая работа, които тамо внезапно са случи! И, като излѣзе и-винността му на яве, са освободише отъ тая невинна бѣда!!!

ВАРНА, 27 Марта. Вчера са помина единъ беденъ българинъ чужденецъ, на когото прѣгелити пожелаха да закопатъ въ българската цркова въ двортъ, нѣ като имъ са неопозволи, понеже новити царски наредби не позволяватъ да са копатъ въ градовете, то са отпратиха до владиката които имъ зе 80 гроша за гробътъ когото имъ продаде въ двортъ Св. Георги. Прѣтелити на покойния удовлетворени отъ единъ стърна отъ владиката поискаха да са удовлетвориъ и отъ народна стърна, сир. да са успеи мръгвѣцътъ въ црквата българска и отъ българскѣи попъ, това така стана, нѣ трѣбунаше мръгвѣцътъ да са заведе до гробътъ въ грцката цркова, гдѣто за да пострѣнатъ българскѣи попъ бѣха са приготвили няколко прочути махеровѣ гѣлти, по благодарение на единъ отъ присѣжествующити при приготвление че доде зарана на българи извѣстѣе, и така успѣха да върнатъ попътъ българскѣи отъ грѣдъ платѣтъ. Разлютеми на това еленскити чада поискаха да си отмѣстятъ отъ бездушието тѣло, сирѣчъ предлагаха че мръгвѣцътъ като е упѣтъ въ българската цркова, не трѣбува да са заравя въ грцката цркова.

ПОЛИТИЧЕСКИ ИЗГЛѢДЪ.

Францускѣи императоръ прѣстигналъ тѣ дни въ Алгеріа. Доцакуваніето което алгерійското населѣние му направило било вслѣдствіе.

Алгерійскѣи Монитѣ оръ обнародува една прокламація която Наполеонъ III издалъ къмъ арабскѣи народъ.

Въ тая прокламація той ками Алгерійцити да напуснатъ болят и да прѣматъ извършенити работи. Мохамедъ казува: Богъ дава властѣта на когото ще. „Прочее тая властѣ, прѣтуря императорътъ, които държа отъ нѣго, искамъ да я имамъ за вашѣтъ интересъ и за вашето добро. Вѣи познавати наитреніята ми: азъ усигорихъ въ рѣцѣти ви прѣтѣжніето на земити които имате; почетеохъ главатарити ви, предпазихъ вѣрата ви; искамъ да умножѣ благосъстояніето ви и да ви направа да участвува въ управленіето на отечеството си както и въ добринити на цивилизаціята, нѣ съсъ условіе чи вѣи ще почитате ония които представляватъ властѣта ми.”

Инглишкити вѣстници са занимаватъ съсъ пътуваніето на императоръ въ Алгеріа. Тѣ уѣдѣняватъ съсъ безпристрастіе развитіето на францускити завладѣнія въ Африка.

Морнингъ Постъ свършува, както слѣдува, членѣтъ си върху тоя въпросъ:

„Вѣроятно е чи Алгеріа е костисала на Франция понече отъ колкото тя неструваше отъ нѣи наирѣшъ. Нѣ днесъ като земае е закупуена, не остава друго освѣнъ да са разработи и поспѣи за да пожени една жетва която ще служи съсъ усиѣхъ за да плати трудѣтъ когото причини.

Вѣстникъ Те Пресъ са изражава пѣкъ съсъ слѣдующиъ начинъ:

„Императорътъ на французити, събуденъ и енергически човѣкъ, са рѣши да разгѣда самъ си и на мѣстото мѣчвотинти които прѣчлахъ за развитіето на алгерійската колонія. Той ще тури тѣнкіятъ и практическѣи си духъ за да рѣши една задача която е занимавала до сега сичкити дипломатически хора и правителствата француски. Това рѣшеніе на императорътъ да сѣди работити самъ си е мадръ. То е едно ново доказателство на прѣдпазността му за интересити на Франция и това поведѣніе ще му усигори отъ ново довѣреніето и благодарността на францускѣи народъ.”

Генералитѣ Ламармора, министаръ на външнити работи въ Италия извѣстѣи на дипломатическити агенти чи министерството ще са настани въ Флоренція на 15 Маѣ.

Италянскѣи сенатъ усвоилъ проектъ на зѣмѣтъ отъ 425 милиона съсъ 73 гласа срѣщу 19. — Той са занимавалъ по-дирѣи съсъ разискуваніята на други финансовѣи проекти.

Нѣкои си вѣстници мислятъ да зѣматъ ушъ чи италянското правителство изтоварило Г-на Вежеци за да направи нѣкои постѣпки при римскѣи двортъ за да са приими съсъ италянскѣи двортъ.

Ле Морнингъ Постъ като разгѣжда тоя въпросъ, мисли чи Г. Вежеци ще

можни да даде едно добро съдѣствие на мисията си.

„Безъ да отдадени, казува де Морингъ Постъ, една увеличена важностъ на оттеглянето на проектътъ на законътъ относително за запрѣщеніето на религиозни еснафи нѣй можимъ обаче да заключимъ отъ това дѣло чи народътъ и правителството италинско хранятъ надѣжда за едно примиряване съсъ папството.

„Отъ день на день става по очевидно чи идеи които сѣ вдѣхнали французкото намисаніе сѣ биле основани върху единъ дълбокъ разумъ за народното движение въ Италия, и италинцити ще могатъ да привържатъ папството на своити си учреждения само тогава когато слѣдватъ искрено политиката на Франция, която бѣше същата и на Кавура.”

Спортътъ една кореспонденція отъ Неапль, французкити императоръ са тѣмъля да отиди отъ Алгерія за Римъ. Цѣльта на отиваніето му въ Вѣннѣтъ градъ била, да направи примиряване помежду Викторъ Емануила и свѣтиятъ Отецъ. Същата кореспонденція притуря чи Г. Перспни, който трѣбува да знай мисълта на императорътъ, хортувалъ за тая предварителна случка като нѣщо вѣроятно.

Въ Америка хората не са занимаватъ освѣнъ съсъ убійството на Г. Линколна, съсъ политиката на вѣговіятъ наследникъ и съсъ затварянieto на убійците и на съучастниците имъ.

Г-нъ Линколинъ са погребвалъ съсъ голѣмъ алай. То било на 7 настоящаго. Нѣговото тѣло стояло четири дена въ салонътъ на сараятъ Мезонъ Бланшъ за да го глѣда публиката. Той билъ украсенъ както царъ.

Духовенството неправилно скръбно дължностити си. Церомоніята траяла четири сахата. Представители, сенаторити, генералити, офицѣрити на мореплаваніето, министри и пълномощниити на чуждити сили присѣствовали на тая церомонія.

Присѣственицити сѣ вѣскачували на двайсеъ и петъ хиляди души. Сичкити тѣя хора скръбели дълбоко. Една арапкинѣ като минавала по край кюфортъ завикала: добриятъ ни баща са поминалъ.

Слѣдъ като са извършило опѣлото, тѣлото на председателътъ на американската република са занѣсдо въ Иллиноазія.

Канада сподѣля скръбта на Съединенити Щати. Работити са обиснати. По сичкити черкови станали литургии за покоятъ на душата на Г. Линколна.

Убийцата на Г. Линколна са издирилъ. Той билъ отъ Южнѣти и са казувалъ Вилкъ Боотъ. Властѣта са мѣчила даго фани живѣ за да научи и съучастниците му. Нѣ нѣнѣти трудови излѣзли напрасно. Като не са вѣдавалъ да го фани, властѣта са принудила да го убий. То било въ Мирландъ.

СЪБАКВИ НѢЩА И НОВИНИ.

— По царска заповѣдъ, Босна и Херцеговина са направиха на единъ голѣмъ Вилаетъ. Главниятъ управителъ на тоя новъ Вилаетъ са наименова Османъ паша, днесъ управителъ на Босна.

— Мехмудъ паша, напръшенъ мюхесаринѣтъ въ Кин-Пазаръ, се наименова каймакаминѣтъ въ сѣщото окръжие.

— Нешадъ ефенди, напръшенъ мухасебѣджіа въ Босна са наименова каймакаминѣтъ въ Херцеговина и са вѣскачи въ сѣщото време на чинѣтъ бейлербей отъ Румели.

— Али бей, чиновникъ отъ писалищѣто на Амедіа са наименова началникъ на кореспонденціята и управителъ на външнитѣ работи въ Босна.

— Мюнибъ ефенди, напръшенъ каймакаминѣтъ въ Требина, са наименова каймакаминѣтъ въ Босна Сарай.

— Джавидъ паша, напръшенъ каймакаминѣтъ въ Херцеговина, са наименова каймакаминѣтъ въ Търново.

— Неджибъ паша, напръшенъ каймакаминѣтъ въ Търново, са наименова каймакаминѣтъ въ Русчукъ на мѣсто Мехмудъ Фензъ паша който си даде оставката.

— Н. Ц. В. Султанѣтъ благозволѣ да даде знаковити отъ втори класъ на орденѣтъ си меджидіе на Самихъ паша, главатаръ на офицѣрското тѣло отъ петата ордіа.

— По царска заповѣдъ, Мехмудъ бей, чиновникъ отъ писалищѣто на прѣводчѣити са наименована втори секретаринѣтъ въ царското посолство на Вѣнна.

— Николаки ефенди, членъ отъ писалищѣто на цесарата и който са наименова консулъ въ Керчь (Русіа) са тѣмъ да трѣгнѣ тая недѣля за службата си.

— По онзи день, сирѣ Булмеръ, посланикъ на Голѣма Британія, пристигна въ градѣтъ ни.

— Т. Г. III. Сафетъ паша, Хайдаръ ефенди и Хаурулахъ ефенди на които наименованіето извѣстѣихи и които ще трѣгнатъ тѣя дни за дипломатическити са взаимни служби, имаха честь да са прѣматъ въ ауденція отъ Н. Ц. В. Султанѣтъ.

— Н. Ц. В. Султанѣтъ благозволѣ да подари едно мѣсто отъ 20,000 арпинна на латинската община за гробища. Това мѣсто са намира помежду Скутари и Кускунджукъ.

— Казуваъ чи грѣцката патриршіа испроводила тѣя дни въ Букурешъ архимандригинѣтъ Клеовулосъ, управителъ на голѣмото грѣцко училище въ Фенеръ. Мислятъ чи мисѣта на тоя архимандритинѣтъ са отмасля до рѣшеніето на молдо-влашкото правителство което ограничаваше малко сношеніята които съществуваша помежду влашкото духовенство и грѣцката патриршіа.

— По миналата недѣля прѣихи едно писмо отъ Самоковъ отъ страна на одного отъ нашитѣ кореспондентѣ. Кореспондентинѣтъ са уплакува защо сѣмъ помѣстѣли дописки сръщу самоковската община и защо не сѣмъ прѣматѣли и допискити които сѣмъ са испровождали за отговоръ на тѣя дописки.

Отъ Самоковъ такѣмъ дописки нѣмъ сѣмъ прѣматѣли. И макаръ кореспондентинѣтъ и да ни безѣжеше лицето отъ което да земемъ една дописка за опроверганіе на оноа що са бѣше казало, това сѣщото лице ни отговори чи нема такѣмъ писма. Слѣдователно погрѣшката не е въ насъ; нѣ въ онѣя до които са испровождатъ наши писма и които ги задържатъ.

Турція е независима и безпристрастна. Тя е расположена да отвари стѣпнѣвити си на събакви кореспонденції които сѣмъ основани на правото и остава публиката да рѣшава.

— Научавани са чи тѣя дни щѣли да са продаватъ на мезатъ вещити на дѣда Аксентіа.

— Казуваъ чи Високата Порѣта са тѣмъля да веки да обнародува законити които ще управяватъ новиятъ Вилаетъ въ Босна,

— Одины ефенди, директоръ на външнитѣ работи въ дунавскитѣ Вилаетъ и който са намираше отъ нѣколко врѣме въ градѣтъ ни, трѣгнѣ за мѣстото си.

— Казуваъ чи Мехметъ Джемилъ паша напръшенъ посланикъ при тюрлерскитѣ дворъ са тѣмъля веки да си доде въ Цариградъ.

— Укрѣпватъ чи князь Куза са готвалъ да направи съединеніе съсъ Римско-католическата черква. Казуваъ чи такава била цѣльта му за патуваніето му въ Европа.

— Единъ нашъ съотечественникъ отъ Габрово на име Георги Продановъ, който бѣше отишелъ прѣди нѣколко врѣме въ Парижъ за да изучи брѣснарството, и който по едно врѣме са бѣше отрядилъ за брѣснаръ на Мехмедъ Джемилъ паша, напръшенъ посланикъ при тюрлерскитѣ дворъ, ималъ честь да са удостои съсъ слѣдѣющити знакови които му са дали за награда по причина на отлѣченіето му отъ другитѣ брѣснари.

Его тѣя знакови: за 1862, една бѣждрена медалъ отъ втори класъ: втора награда; за 1863, една сребърна медалъ отъ първи класъ: второстепенна; за 1864 пакъ сребърна медалъ отъ първи класъ; за сѣщата година той зель още и една голѣма златна медалъ дадена отъ царѣтъ на белгінцити.

— Рашидъ бей, първи секретаръ отъ съвѣтътъ на министѣрството на общенародно просвѣщеніе са вѣскачи на чинъ Уллахъ отъ втори класъ.

— Научавани са чи тѣя дни са сключилъ единъ трактатъ помежду отоманското правителство и англишкото за направата на една телеграфическа линія отъ Цариградъ до Индіа.

— Казуваъ чи голѣмѣтъ душъ Михаилъ намѣстникъ на рускитѣ императоръ въ Казази, отивалъ наедно съсъ сѣпругата си за Дармщадъ, дѣто ще са сръшнатъ съсъ императорѣтъ и императрицата на сичкити Русіи.

— Казуваъ чи патриаршескитѣ синодъ назначилъ Г-на Палсіа за владѣка въ Търново.

— Укрѣпватъ чи униформата на нѣколко табура аскеръ отъ Цариградъ щѣла да са измѣни. Казуваъ чи Фуадъ паша епгардисалъ веки една отъ новитѣ униформи; той са тѣмъля веки да я даде на одобреніето на Н. Ц. В. Султанѣтъ.

ИЗВѢСТІЕ.

Очевидно е чи сичкити онѣя които жалатъ да знаятъ добръ турскитѣ языкъ, иматъ нужда да познаватъ отъ часи персійскитѣ языкъ и нѣговата граматика.

Джемалъ ефенди, кіагинѣтъ отъ съвѣтътъ на министѣрството на общенародно просвѣщеніе, като иска да улѣсни ученіето на тоя языкъ, надале една книжица подъ названіе Тефшеріе фарси, която съдържава едно доста голѣмо число думи персійски истѣлуквани на турски и граматически начала. Тая книжица са продава въ мазата на Мустафа ефенди книгаръ при Султанъ Байлизитъ, въ книгопродавницата на Боили Мустафа ефенди при Сахафаръ-Джаръ, въ Ханакаръ при Бекиръ ефенди. Цѣната на книжицата е три гроща и половина.

МАКИНА за да изважда семената на памучѣтъ.

Последня американска система отъ събакви измѣренія, за дълга и къса коприна, които приспигнаха сега скоро отъ Америка.

Памучни семена отъ Америка.

Онѣя които желажѣтъ да купятъ, трѣбува да са отпратѣтъ на Першенбе-Пазаръ, Нумеро 21, сръщу Саадѣи-ханъ.

Отговорникъ Никола Генервичъ.